

Sygn. akt III Kp 1342/10

POSTANOWIENIE

o przedłużeniu tymczasowego aresztowania

Dnia 13 stycznia 2011 r.

Sąd Okręgowy we Wrocławiu Wydział III Karny w składzie:

Przewodniczący: Sędzia SO Lidia Hojeńska

Protokolant: Edyta Makowska

Prokurator Prokuratury Okręgowej Ewelina Świętalska

po rozpoznaniu wniosku Prokuratora Prokuratury Okręgowej we Wrocławiu z dnia 30 grudnia 2010 roku (data wpływu), sygn. akt V Ds. 90/10 o przedłużeniu tymczasowego aresztowania wobec **J. G.**

na podstawie art. 249 § 1 k.p.k. i art. 258 § 1 i 2 k.p.k. w zw. z art. 263 § 2 k.p.k.

postanawia

przedłużyć do dnia **16 kwietnia 2011 roku**, tj. na okres kolejnych trzech miesięcy tymczasowe aresztowanie zastosowane postanowieniem Sądu Rejonowego dla Wrocławia – Śródmieścia z dnia 18 września 2010 roku, sygn. akt II Kp 979/10 wobec **J. G.**, s. S. i T. z domu P. urodzonego dnia (...) w S.,

podejrzanego o to, że:

w dniu 16 września 2010 roku poprzez przejście graniczne w O. i innych miejscowościach, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, działając wspólnie i w porozumieniu z R. W. i innymi osobami, wbrew przepisom Ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii dokonał wewnątrzspółnotowej nabycia z terytorium Holandii poprzez terytorium Republiki Federalnej Niemiec na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej znacznych ilości środka odurzającego w postaci kokainy w ilości 101,38 gramów brutto oraz znacznych ilości środka odurzającego w postaci marihuany w łącznej ilości 18 609,15 gramów brutto w ten sposób, że po nabyciu w/w narkotyków przewiózł nie mniej niż 9 000 gramów brutto marihuany swoim samochodem m-ki O. (...) nr rej. (...), w specjalnie do tego celu przygotowanej skrytce w butli gazowej, na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w celu dalszego wprowadzenia do obrotu

- tj. o przestępstwo z art. 55 ust. 1 i 3 Ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii z dnia 29 lipca 2005 roku i art. 56 ust. 1 i 3 Ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii z dnia 29 lipca 2005 roku w zw. z art. 11 § 2 k.k.

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 18 września 2010 r. Sąd Rejonowy dla Wrocławia- Śródmieścia zastosował wobec J. G. środek zapobiegawczy w postaci tymczasowego aresztowania.

Zebrany w przedmiotowej sprawie w postępowaniu przygotowawczym materiał dowodowy, w szczególności w postaci wyników przeszukań, oględzin, zabezpieczonych dowodów rzeczowych, opinii biegłego z zakresu fizykochemii, jak również częściowo wyjaśnień podejrzanych, wskazuje na duże prawdopodobieństwo, że podejrzany popełnił zarzucany mu czyn.

W terminie określonym okresem tymczasowego aresztowania tj. do dnia 16 stycznia 2011 r., nie uda się zakończyć postępowania przygotowawczego. W dalszym toku postępowania zachodzi konieczność wykonania dalszych czynności

procesowych, w tym ustalenia i zatrzymania kolejnych osób współdziałających z podejrzanym w przestępczym procederze, przeprowadzenia szeregu konfrontacji, okazań, przedstawienia podejrzanemu uzupełnionych zarzutów, uzyskania bilingów numerów telefonów komórkowych z których korzystali podejrzani.

W ocenie Sądu dalsze stosowanie tymczasowego aresztowania wobec podejrzanego uzasadnione jest grożącą mu surową karą pozbawienia wolności. Okoliczność ta, przy uprawdopodobnieniu w znacznym stopniu, że przestępstwo w rzeczywistości miało miejsce, stwarza realnym możliwość wymierzenia podejrzanemu surowej kary i stanowi samoistną przesłankę do stosowania tymczasowego aresztowania, określoną w art. 258 § 2 k.p.k.

Nadto charakter stawianego podejrzanemu zarzutu, w tym działania wspólnie i w porozumieniu z innymi dotychczas nieujętych osobami, uzasadnia przekonanie, iż podejrzany na wolności może utrudniać prowadzone przeciwko niemu postępowanie karne, w szczególności może ukrywać się przed wymiarem sprawiedliwości. W przypadku odstąpienia od stosowania izolacyjnego środka zapobiegawczego wysoce realnym jest podjęcie przez podejrzanego środków zmierzających do bezprawnego wpływania na przebieg postępowania, poprzez zacieranie śladów ujawnionego procederu, wywieranie wpływu na zeznania świadków, czy też nakłanianie podejrzanych do składania nieprawdziwych wyjaśnień.

W dalszym ciągu istnieją więc przesłanki określone w art. 249 § 1 k.p.k. i art. 258 § 1 i § 2 k.p.k. uzasadniające potrzebę stosowania najsurowszego środka zapobiegawczego.

Mając zatem powyższe na względzie i uznając, że tylko stosowanie izolacyjnego środka zapobiegawczego wobec J. G. pozwoli w sposób prawidłowy zakończyć postępowanie przygotowawcze, a także nie dopatrując się przesłanek negatywnych określonych w art. 259 k.p.k., postanowiono jak na wstępie.